

Fol. 1778r-v.

(Het is raadzaam gevonden om een verzoek op 19 januari om ankers, touwen en andere uitrustingsstukken door Randolph Marriot, samen met de Engelse kapitein Watson, die inmiddels met het compagnies oorlogsschip de Revenge was aangekomen, in te willen, hoewel daar een beperkte voorraad van was. Dit geschiedde op grond van de brief van Heren XVII van 9 april 1761 voor zover de voorraden dit toelieten. [fol. 1779] De Engelsen ontvingen 2 ankers, 7 kabeltouwen, 5 masthouten, 6 spieren, 120 rollen zeildoek, 40 ijzertrossen, 13 wieltrossen, 14 vaten teer en 70 pikol Malaks tin. Kapitein Watson, die tot de vloot van admiraal Samuel Cornish behoort, had bij Mauritius veel averij geleden. Hij kreeg toestemming tot herstel op Onrust. Op 8 februari kwam commandeur John Bladen Tinker met de oorlogsschepen de Medway en de Panther met ieder 64 stukken, La Baleine van 36 en de Seahorse van 20 stukken. Te Bantam hadden ze een bark naar de wal gestuurd om levensmiddelen in te slaan, maar commandeur Hugo Pieter Fauré had wegens schaarste de uitvoer ervan, die zelfs aan de koning verboden was, niet toegestaan. De Engelsen gedroegen zich hooghartig en wilden de gebruikelijke eer niet aan de Hoge Regering bewijzen. Dit is als een particuliere zaak maar aanvaard conform de geheime resolutie van 12 februari. Buiten waartoe op 19 januari reeds besloten was, zijn volgens besluit van 19 maart aan commissaris John Hunter [fol. 1780] nog vier kabeltouwen en f 64.800 in contanten geleverd. Voor de contanten zijn wisselbrieven op de gouverneur en raad van Bombay ontvangen, te voldoen te Cochin in Suratse ropia's. Op 26 maart is besloten hem op zijn verzoek nog 40 vaten gezouten vlees en spek te leveren. Hunter toonde evenwel zijn verwondering dat deze levensmiddelen met 100 % boven de inkoopprijs bezwaard werden. Om reden tot klagen te ontnemen is op 30 maart besloten om op deze en andere goederen uit Nederland maar 75 % te leggen. Daarop zijn door Hunter maar 20 vaten afgenomen. De aanzienlijke schade aan de sloepen La Baleine en de Panther is op Onrust hersteld en bij de inkoop van benodigheden bij particulieren is zoveel als mogelijk was hulp verleend. Het strekt commandeur John Bladen Tinker tot eer dat hij vier matrozen, van wie één op Ceylon en de drie andere te Batavia, die waren overgelopen, op belofte van straffeloosheid heeft overgeleverd. Ze zijn voorlopig op het eiland Edam geplaatst en daarna op vertrekkende schepen. Daarom moesten drie van de acht Engelsen die waren gedeserteerd en weer achterhaald, [fol. 1781] aan Tinker en commissaris Hunter worden uitgeleverd. Men probeert de vijf overige op te sporen om hen ook uit te leveren. Op 2 maart vertrok de Seahorse met het bevoorradingschip en op 6 april volgde commandeur Tinker met de Medway, La Baleine en de Revenge. De Panther bleef achter, omdat het nog niet geheel gerepareerd was. Deze zal naar verluid naar Benkulen gaan. Tinker bleek de ontvangen ondersteuning gauw te zijn vergeten. Toen hij de Schoonzicht onder Pulau Pandjang ontmoette, dwong hij kapitein Boudewijn Molen met drie schoten met scherp en door hem tussen twee van zijn oorlogsschepen te nemen om zijn wimpel te strijken. Een afschrift van het rapport van Molen is bijgevoegd en van de brief van Tinker, waarin hij stelt dat de Nederlandse oorlogsschepen in de kleine zeeën, en koopvaardischepen overal ter wereld, de wimpel bij het ontmoeten van Engelse koningsschepen strijken. [fol. 1782] Dat dit ongerijmd is blijkt uit het vierde artikel van het traktaat van Westminster uit 1674 en dat Engelse vlagofficieren en kapiteins dit eerbewijs nimmer van Compagnies schepen hebben geëist. Dit weten alle zeelieden. Een bewijs daarvoor is dat de oud-commandeur van Malabar, Casparus de Jong, zijn vlag niet heeft moeten strijken toen hij een jaar geleden de admiraals Charles Stevens en Samuel Cornish ontmoette. Ook streek kapitein-ter-zee Cornelis Eijke zijn wimpel niet toen hij 2½ jaar geleden admiraal Cornish alleen heeft ontmoet. Op de vraag van de gouverneur-generaal antwoordde de kapitein van het oorlogsschip de Panther, Newson, dat hij geen instructies voor een dergelijke begroeting had. Uit de meegezonden verklaring blijkt dat Newson dit aan de sjahbandar Jacob Cornelis Mattheus Radermacher heeft bevestigd. Het optreden van commandeur John Bladen Tinker moet als zeer kwetsend voor het aanzien van de Compagnie in de Aziatische zeeën beschouwd worden en geschiedde op zijn eigen gezag. [fol. 1783] Uit een bericht